

Het Sliedrechts Dialect (639)

Hamburg 1962

Ik ben nogal bewaorderig en zôdoende kwam 'k onderlest een dankiewelvel tege van 'n karrewaachie in Hamburg. In 't voorjaer van 1962 was t'r in Hamburg een waotersnôôd. Net as in Zêêland in '53 was aalles overstrôômd en ondergelôôpe. Ik was in '62 op een waareksie bij Maorsse in Utrecht. Onze zuiger lag stil, want 'r was een grôôte bres gevaalle en 'n haaleve tuinderij verdwene. D'r mos dus uitgezocht worre hoe 't nou vedder mos. D'n uitvoerder kwam aan boord en vroeg: "Zou jij naer Duitsland wille, want daer zijn de dijke deurgebroke en aalle bemaoling is kepot." Ik was twêêde machinist en kon wel 'n pôôsie gemist worde. D'r was een beroep gedaen op de aanemerij in Holland of t'r pompe beschikbaor wazze. Ja, die wazze d'r wel, stortpompe, dus d'r mosse ok mense mee en zôdoende wier ik gebid, zôas ze dat toe noemde. Nou, de tas gepakt en met een vrachtwaoge met de pompe op pad. Ik hà wel 'n paspoort, mor dat was nie geschikt om mee te waareke, want 't was verlôôpe, mor dat zou geregeld worde . . .

Aaindelijk

't Was ondertusse aerdig donker geworde en 't was tò nog 'n aerdig ruksie naer Hamburg. Mor ja, onderweeg een baksie en een plassie en tege d'n ochend wazze me in Hamburg. 't Was in Moorburch en Finkenwerder, twêê durrepies net buite Hamburg. Nou, bij daglicht zag ie pas wat een ramp d'r gebeurd was. Aalles was bedekt met 'n laog modder. We zijn drie daege dag en nacht in de weer gewist om de pompe en de pijplaaiding op z'n plek te krijge. Aaindelijk konne me opstarte. Nou, 't draaie duurde 'n paor daege, toe de geleerde d'r achter kwamme dà me in de verkeerde polder aan 't waark en in de weer wazze. D'n eerste nacht dà 'k daer naer bed kon, was t'r in 't hotel een bruiloft aan de gang. Met "Tanze mit mir in den morgen" viel 'k in slaep.

Verbinding

We hadde gêên vervoer en d'n eerste week liepe me hêêle daege deur d'n drab te baggere. Rond de pompe was 't ok een bende, bij 'n vuiltjie in de pomp mos 't pompwaoter ok weglôôpe. 't Was daer d'n hêêlen dag staon, want een kêêt hadde me nie, we verwaaremde ons aaige bij de radiateur en we namme af en toe mor 'n glaosie gloeiwijn in 'n kneipie. 'n Thermosfles met acht butterhamme mee, saeves kwam daer nog een waareme prak bij. Nou, veul praots hà je nae zô'n dag nie meer, je gong graeg vroeg naer bed. Laeter kwamme me dichter bij de pompe in de kost. Daer was tillefoon en 'k doch bij m'n aaige dà 'k mor is naer huis mos belle om te laete wete waer 'k zat. Onze kostvrouw spelde m'n naam bij d'n operator en ik kreeg verbinding. Toe m'n collegao, een Hilversummer, die kon 't zelf wel, doch tie. Hij had een makkelijke naam: Vos. "Victor, Otto, Simon." Kennelijk wier die tò nie hêêmel goed begrepe. Wat of dat ie zee? "Vos! Vos! Een biest met een swans!" Nou joh, wij keke mekaar aan en lache . . . lache . . . we kwamme host bekant nie meer bij. Mor . . . hij kreeg verbinding!

Poejer en teblatte

Op een gegeve mement hà 'k me toch een last van juk! 'k Doch dà 'k vlooiie had, joh. De klere gonge uit en ze wiere in 'n emmer mè waoter op de kachel gezet. Mor 't bleef mor vrêselijk jukke. De kostvrouw om een dokter gevraagd en wà denk ie? Die stelde gordelroos vast! Ik kreeg poejer en teblatte en 't is weer goed gekomme.

Dien dokter hè me voor niks gehollepe, ik kwam daer ommers ok om te hellepe, vong die! 'n Paor daege laeter mos 'k mè vliegende vaert naer 't ziekehuis voor 'n tetaonusspuit, want 'r dreef daer nogal wat dôôd spul rond. Volgende week zà 'k wel weer vedder vertelle over ons verblijf bij Hamburg in 1962. Tot ziens, hoor!

Kaorel L. Lanser

Hartelijk dank, heer Lanser, voor uw bijdraoge én voor de bijgevoegde papperasse. We zalle kijke ovve me d'r wat van op 't internet kanne laete zien. Kijk mor op onze website!

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôome van de families Vink (nieuw) en Bakker in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêel veul fotoochies van Slierecht...